

rige Veiledning skal gives, er det vistnok ogsaa rigtig, at de Vedkommende faae at vide, hvilket Ansvar de paadrage sig ved ikke at gaae rigtig frem med Hensyn til Angivelsen.

I den forrige § 15, som omhandler de særlige Forhold, der kunne begrunde Nedsættelse af Skatten, var der i Righed med, hvad der var vedtaget i § 14, fastsat, at Selvangivelsen skulde være indleveret inden den 20de Januar; men da Udvalget har foreslaaet, at Fristen for dem, der i det Hele ville bringe Selvangivelse, skulde gaae til 1ste Marts, saa har man ogsaa anseet det for rigtig, at forandre 20de Januar til 20de Februar. — I den forrige § 18 indholdtes der en Bestemmelse om Indretningen af Fortegnelsen over de Skatteydende og over de Bidrag, der skulle gives i Skat, og det var deri vedtaget at indføre, at det tillige skulde kunne sees af disse Fortegnelser, hvem der havde faaet Nedsættelse, nemlig i Henhold til § 6 de, som ikke hele Aaret boe i Kjøbenhavn, men kun skulle svare Skat for en Deel af det, i Henhold til § 7 de, som boe udenfor Byen og blive medtagne til Skat i Kjøbenhavn, og i Henhold til § 15 de, hvem den bliver til Deel paa Grund af særlige Omstændigheder. Denne Henviisning til disse Paragrapher har Lands-thinget vedtaget at udelade; men Udvalget troer, det er ganske nødvendigt, naar Fortegnelsen skal være til nogen Nytte, at optage dem; thi, hvis man blot anfører den nedsatte Skat, saa vil man ikke deraf kunne see, om man ved en rigtig Beregning er kommen til denne Nedsættelse. Der bør findes angivet den fulde Skatteindtægt, hvortil Vedkommende er ansat, for at man derefter kan see, om man ved en rigtig Nedsættelse er kommen til det Resultat, som gjøres gjælden. Udvalget har derfor foreslaaet, at Henviisningen til disse Paragrapher igjen optages i Loven. I det andet Punktum af den samme Paragraph var det vedtaget at indrette Fortegnelsen saaledes, at det ikke af den kunde erfares, hvilke Skatteydere der havde brugt Selvangivelse. Derved er der i Lands-thinget gjort den rigtige Bemærkning, at naar Fortegnelsen viser, hvem der har faaet Nedsættelse paa Grund af særlige Forhold, saa vil man tillige deraf kunne see, at disse Personer

havde brugt Selvangivelse, da den er en Betingelse for at faae Nedsættelse paa Grund af særlige Forhold, og at der derfor ikke burde være et ubetinget Forbud imod, at man af Fortegnelsen kunde see, hvem der havde brugt Selvangivelse, men at der i saa Henseende netop burde gjøres en Undtagelse med dem, der vare i det Tilfælde, som omhandles i den forrige § 15. Udvalget maa derfor billige den Tilføining, der af Landsthinget er foreslaaet. — I den forrige § 23 var det vedtaget her i Thinget, at Omkostningerne ved Overligningscommissionen skulde bestemmes ved Finansloven, men godtgøres af Stadens Kasse. Der var allerede under Forhandlingerne her i Thinget ytret Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtig at overlade Bestemmelsen heraf enten til Indenrigsministeriet eller til Finansloven, da man meente, det maatte kunne overlades til Communalbestyrelsen. Landsthinget har nu erklæret sig for, at Bestemmelsen af disse Beløb overlades til Communalbestyrelsen, og Udvalget har derefter ikke villet foreslaae nogen Tilbagevenden til det, der tidligere var vedtaget med Hensyn til dette Punkt. — I den sidste Paragraph, som omhandler den midlertidige Tilstand, indtil Loven kan træde i Kraft, vil det være nødvendigt at foretage en Forandring, hvis Udvalgets Forslag om, at Skatteansættelsen skal begynde tidligere paa Aaret, gaaer igjennem, thi da bør ogsaa 1ste Qvartal af 1862 behandles efter den Rigning, som bliver sat i 1861, og derfor er der foreslaaet en Tilføining både i Begyndelsen og Slutningen af andet Punktum om, at den nugsældende Lovgivning skal udstrækkes ogsaa til 1ste Qvartal 1862. — Jeg har endnu kun at bemærke, at der er et Punktum i § 12, der maa udgaae, hvis den af Udvalget foreslaaede § 7 ikke vedtages. Den nuværende § 12 er den tidligere § 13, og den indeholder en Bestemmelse om, at Personer, der boe udenfor Stadens Grund, skulle henføres til det Qvarteer, hvor de have deres Næring, Forretning eller Eiendom, eller til hvilket de af Rigningscommissionens Formand henvises. Denne Bestemmelse er nødvendig, hvis Loven overhovedet skal indeholde Bestemmelse om Skatteansættelse for Personer, der ikke boe i Kjøbenhavn. Skulde derimod